

Predstavili sme naše plemená na výstave národných plemien vo Vychylovke

Tento rok sa 15. júla konal už tretí ročník výstavy národných plemien v skanzene Vychylovka. Počas nej sú návštevníkom prezentované slovenské plemená hospodárskych zvierat. Teda nielen tých, ktorým sa venujeme v našom zväze, ale podľa možnosti všetkých. Stali sme sa teda spoluorganizátormi a okrem nás aj Zväz chovateľov koní Slovenska, Zväz chovateľov pinzgauského dobytká, Zväz chovateľov slovenského strakatého dobytká, Zväz chovateľov oviec a kôz na Slovensku, Slovenský zväz včelárov a Klub chovateľov československého vlčiaka. Záštitu nad podujatím prijalo Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR a tiež predsedníčka Žilinského samosprávneho kraja. Na tom, že sa toto podujatie koná má zásluhu občianske združenie Chováme doma, predovšetkým priateľ František Staňo zo ZO SZCH Kysuca.

Cieľom organizátorov je propagovať v širokej škále všetky naše národné plemená - kone, hovädzí dobytok, ovce, kozy, králiky, holuby, husi, kury, včely a psy.

V prvých dvoch ročníkoch bolo zastúpenie nášho zväzu dosť chabé a kolekcia našich plemien málopočetná. Naša expozícia bola robená len takpovediac „na kolene“. Pozitívnu zásluhu na tom, že vôbec bola, mali predovšetkým a to chcem vyzdvihnúť žilinskí a kysuckí chovatelia. Vypomohli klieťkovým vybavením a koľko mohli aj zvieratami z ich regiónu. Suplovali ako mohli vlastne činnosť klubov národných plemien a patrí im za to poďakovanie.

S predsedom SZCH RNDr. Júliusom Szabom sme mali informácie, že návštevnosť sa pohybuje okolo 4 tisíc ľudí a to je z propagačného hľadiska veľmi zaujímavé. Zhodli sme sa, že expozícia SZCH by mala byť reprezentatívnejšia, aby popri iných nezanikala a náš zväz nepôsobil dojmom „chudobného príbuzného“. Totiž medzi takým množstvom návštevníkov sú často aj takí, ktorí by mohli byť vo svojich kompetenciách zväzu nápomocní. Aby sa však tak

mohlo stať, treba aby sme do ich podvedomia dostávali informáciu, že sme organizácia, ktorá má zmysluplnú, pestrú a záslužnú činnosť. Preto som tento rok oslovil všetkých predsedov klubov, ktoré zastrešujú národné plemená. Okrem klubu chovateľov slovenských a suchovských husí, pretože som vedel, že husi sú už zabezpečené. Reakcie predsedov boli rozdielne. Boli takí, ktorí sa hneď o vec zaujímali a bolo u nich cítiť snahu ako zvieratá dodať a na druhej strane aj iní, ktorí účasť viedli „do stratena“ a tušil som dopredu, že z toho nič nebude. Pretože jednotlivé expozície sú umiestnené oddelene po celom skanzene, tak tento prístup bolo vo finále jasne vidieť.

Na túto výstavu sa musíme pozerat' inými očami. Nejde o dlhé rady rovnakých zvierat ani o ceny za najlepšie jedince a nie je určená len odbornej verejnosti. Práve naopak ide u nej o pestrosť.

Košické a východoslovenské kotrmeliaky

Expozícia holubov: Táto časť vyzerala ozaj dobre. Chýbali nám len slovenské hrvoliaky (boli prisľúbené, no nedodané a ich voliéra zostala prázdna).

Klub chovateľov letúnov a tipplerov

Tu bol aj po prvý krát predstavený verejnosti (ešte voňajúci tlačiarenskými farbami) plagát národných plemien holubov, ktorý už viac rokov chýbal. V ostatnej dobe sme ho pripravili spolu s predsedom aj s pomocou ďalších chovateľov, ktorí nám dodali fotografie, za čo im ďakujem.

Piešťanské obry

Hydinári a králikári ho už mali dávnejšie a tak konečne máme kompletnú sadu všetkých troch odborností využiteľnú na propagáciu či už doma, ale hlavne v zahraničí.

Expozícia hydiny: Tiež vyznela slušne. Umiestnená bola v ohradenom gazdovskom dvore. V klietkach boli vystavené tri farebné rázy veľkej oravky, dva farebné rázy zdrobnej oravky a slovenské husi sa pohybovali voľne po priestore.

Expozícia králikov: Zastúpenie králikov bolo veľmi biedne. Kliebok bolo síce pripravených dosť, pretože prisľúbených bolo viac plemien, „ale skutek utek“ a dva kusy slovenského sivomodrého rexa sa v nich naozaj strácali. Rozhodne neodzrkadľovali ruch, ktorý králikári v ostatnom čase spôsobujú.

Myslím, že práve klubom by na propagácii svojich plemien malo viac záležať, aby sa dostali do čo najširšieho povedomia verejnosti. Pre získavanie nových nadšencov o členstvo a chov je dôležité neustále predstavovať výsledky svojej práce verejnosti (ak sú). Život prináša zmeny. Vzrastajúci počet návštevníkov ukazuje, že táto výstava sa bude konať aj v budúcnosti, či tam naše zvieratá dokážeme dostať, alebo nie. Preto by zvoleným funkcionárom na každom stupni malo viac záležať, aby naša zväzová reprezentácia bola na slušnej úrovni. Do budúcnosti by si ju kluby mali zahrnúť do svojej plánovanej činnosti a vedenie zväzu by sa malo pokúsiť túto aktivitu podľa možností podporiť.

Výstava zvierat býva doplnená o rôzne folklórne vystúpenia a ukážky remeselnej a ľudovo-umeleckej tvorby. Zvlášť pre deti bola atraktívna jazda na vláčiku lesnej úvratovej železnice, či pozorovanie života včelieho spoločenstva v presklenom úli. Preto návštevu možno odporúčať celým rodinám, každý si tu nájde počas dňa svoje. Oproti tradičným výstavám je však na takomto podujatí celkom iná príjemnejšia a neuponáhľaná atmosféra, preto verím, že v budúcnosti ju bude navštevovať čoraz viac chovateľov.

Chod podujatia nám ochotne počas dňa pomáhali zvládnuť MVDr. Jozef Tirpák, František Železník a Jozef Hrabal, ktorý zabezpečil aj fotodokumentáciu.

Záverom si dovoľím vysloviť poďakovanie a uznanie im, aj všetkým ďalším chovateľom, ktorí nám boli nápomocní pri príprave a taktiež zástupcom zúčastnených klubov. Napriek tomu, že niektorí prišli z veľkej diaľky, pomohli s prípravou kliebok aj s dozorom počas výstavy.

Text: Bc. Vladimír Kubík
podpredseda SZCH
Foto: Jozef Hrabal